

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 30/2018-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Midas real s. r. o., Nobelova 3, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Krutek & Kuruczová, s. r. o., Hlavná 11, Trnava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Michal Krutek, vo veci namietaného porušenia jej základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 216/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Midas real s. r. o. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. novembra 2017 doručená sťažnosť spoločnosti Midas real s. r. o., Nobelova 3, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 a na súdnu ochranu

podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jej práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 216/2016 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že pred okresným súdom bolo začaté konanie vo veci návrhov navrhovateľa o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a nariadenia neodkladného opatrenia, v rámci ktorého má sťažovateľka postavenia odporcu.

3. Podľa vyjadrenia sťažovateľky bolo po podaní návrhu z 21. novembra 2016 vydané uznesenie okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia, pričom prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené uznesením nadriadeného súdu z 11. júla 2016. Sťažovateľka argumentuje, že do 11. augusta 2017 nebol vo veci určený termín pojednávania, preto sa pokúsila domôcť potrebnej nápravy prostredníctvom sťažnosti na prietahy v konaní doručenej predsedovi okresného súdu. Predmetná sťažnosť však bola zo strany okresného súdu posúdená ako nedôvodná.

4. Sťažovateľka ďalej uvádza, že jej bol 23. augusta 2017 okresným súdom doručený návrh navrhovateľa, ku ktorému sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila 31. augusta 2017. V závere dôvodí, že napriek uplatnenej sťažnosti na prietahy v konaní nebol ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu určený v jej veci termín pojednávania.

5. V postupe okresného súdu sťažovateľka vidí porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež jej práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

6. Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní, prikázal okresnému súdu v konať v namietanom konaní bez zbytočných prietahov a priznal jej primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že konanie vo veci sťažovateľky bolo začaté na základe návrhu podaného 21. novembra 2016 a vo veci boli vykonané tieto úkony: vydanie uznesenia o neodkladnom opatrení zo 16. decembra 2016, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím nadriadeného súdu z 28. júna 2017; spisový materiál bol okresnému súdu vrátený 4. júla 2017; v priebehu júla 2017 bolo uvedené uznesenie doručované účastníkom konania; okresným súdom bol následne 23. augusta 2017 doručený návrh navrhovateľa sťažovateľke, ktorá sa k nemu vyjadrila 31. augusta 2017.

11. Z informácií poskytnutých okresným súdom ústavný súd zistil, že k návrhu navrhovateľa sa 4. septembra 2017 vyjadril žalovaný v druhom rade. Následne okresný súd adresoval 18. októbra 2017 výzvu s možnosťou vyjadrenia navrhovateľovi, ktorý ju prevzal 10. novembra 2017, avšak na predmetnú výzvu nereagoval. Od uvedeného dátumu nebol podľa zistení ústavného súdu k 22. januáru 2018 žiaden ďalší úkon vykonaný.

12. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

13. S odkazom na judikatúru prezentovanú v predchádzajúcom bode odôvodnenia hodnotí ústavný súd charakter negatívneho momentu v postupe okresného súdu, ktorý ostal od 10. novembra 2017 nečinný, ako ojedinelý priet'ah, ktorý nedosahuje takú intenzitu, ktorá by umožňovala ústavnému súdu dospieť k záveru o zbytočných priet'ahoch v postupe okresného súdu a o porušení označených práv sťažovateľky.

14. Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

15. Nad rámec ústavný súd dodáva, že uvedené rozhodnutie ústavného súdu nepredstavuje procesnú prekážku, ktorá by v budúcnosti bránila sťažovateľke obrátiť sa na ústavný súd so sťažnosťou, ak by dochádzalo podľa jej vedomia k zbytočným priet'ahom v namietanom konaní okresného súdu.

16. Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľky sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2018